

nalego, a my jesteśmy Jego dziećmi. Już Jan z Damasku (mnich ze Wscho-
du) określił poznanie Boga: [...] *Bóg jest bez początku i bez końca [...] Stwórca wszystkiego, co stworzone.*

Życie duchowe, o którym tu mówimy, ma na celu zbliżyć i zjednoczyć nas do Niego, byśmy mogli otrzymać Jego błogosławieństwo. On jest cały czas blisko ciebie i czeka. Jednakże my, w nieustannym hałasie zmaterializowanego życia, podlegając tym, którzy próbują kształtować za nas nasze życie, nie słyszymy najważniejszego głosu – głosu Boga. A On woła: Ja jestem Pan, Bóg wasz, uświęćcie się, bądźcie świętymi, ponieważ Ja jestem święty (Kpl 11, 44). Bóg chce, byśmy byli podobni do Niego. Przecież uświęcenie człowieka jest naszym CELEM. Zbliżyć się do Boga oznacza wyjść poza ograniczenia naszej istoty, stać się „bardziej” człowiekiem.

Chrystus pojawiając się na ziemi, stał się żywym obrazem Boga Niewidzialnego. Ten, który zapatrzony jest w Jezusa, podąża Jego drogą, czyni to, co On czynił, wypełnia Jego wolę. Bo Jezus Chrystus jest DROGĄ, PRAWDĄ i ŻYCIEM (J 14, 6). To powinno być istotą życia duchowego każdego z nas. Uświęcamy się więc, bądźmy podobni do Niego. Wystarczy powiedzieć Bogu „tak”, aby otrzymać Bożą moc i łaskę. Pod koniec ziemskiego posłannictwa Chrystus obiecał swego Ducha – Pocieszyciela, dzięki któremu możliwe jest życie duchowe. Wiara i modlitwa wznoszą nas ponad ograniczenia ludzkiej kondycji. Możemy mieć wówczas świadomość OBECNOŚCI Boga w naszym życiu. To nasze święte prawo, by szukać w sobie królestwa, które będzie naszym dziedzictwem w niebie. Wiara w Boga to indywidualny wybór każdego z nas. Wybieramy więc mądrze, aby u schyłku swego życia nie przyszło nam żałować lat naszych wysiłków i zmagania.

c.d.n.

ANNA KRAMARCZYK

Ogród przy Ossolineum

Dziś, na dziedzińcu między Ossolineum a kościołem św. Macieja, jest plac budowy, w czerwcu będzie barokowy ogród. Wyrosną kolumnowe graby, stanie fontanna, stary pomnik i kamienne ławy.

Konserwator miejski zatwierdził już projekt. Jego autorką jest architekt Anna Morasiewicz. Jej zamierzeniem jest, ażeby to była enklawa ciszy i spokoju w centrum miasta. Przystanek dla turystów idących z Rynku na Ostrów Tumski, miejsce odpoczynku i spotkań dla okolicznych mieszkańców. I punkt widokowy dla wielbicieli baroku. Widać stąd barokowy kościół Uniwersytecki, który ma nową elewację w kolorze ugru, i białoczerwone budynki Ossolineum.

Pierwszy ogród w tym miejscu założył w 1697 roku mistrz Krzyżowców z Czerwoną Gwiazdą, Michał Fibi-ger. Oglądał go z okna swojej ukochanej biblioteki, którą urządził na najwyższym piętrze skrzydła południowego i hojnie wyposażył. Budynki Ossolineum były wtedy klasztorem, a ogród służył zakonnikom. Przeszedł istnieć prawie sto lat temu. Gdy klasztor zajęło Gimnazjum Świętego Macieja, w jego miejscu urządzono boisko sportowe.

Ks. Mirosław Maliński, duszpasterz akademicki i rektor kościoła św. Macieja, zapowiada, że znów to miejsce będzie służyło młodzieży. Wspólnie z Ossolineum Duszpasterstwo Akademickie będzie organizować tu spotkania, dyskusje, odczyty, koncerty. Zamontowano już na budynku „Maciejówki” nagłośnienie. Ale ogród będzie otwarty dla wszystkich. Będzie tu ustawionych dużo ławek o barokowym kształcie – kamiennych, z drewnianymi siedziskami

i z kutego żelaza. Ukryte w cieniu drzew i rozstawione wokół fontanny. Z widokiem na wymyślnie strzyżone bukszpanowe i cisowe żywopłoty, otaczające białe (wysypane marmurowym grysem) i ceglane kwatery.

Ogród będzie wprowadzanie na noc zamykany, ale wtedy będzie widoczny przez ażurową metalową bramę od ulicy Szewskiej (teraz jest drewniana). Podświetlona zostanie fasada Ossolineum i obrosnięte bluszczem łuki w murze od strony Szewskiej. Oprócz tego będą tu ustawione cztery duże latarnie. Wszystko to po to, aby było to nowe magiczne miejsce Wrocławia.

W ogrodzie staną dwa pomniki. Jeden wróci na swoje dawne miejsce. Odnaleziono go cztery lata temu, pod stosem gruzów zalegających dziedziniec. To blok piaskowca zwieńczony figurą Chrystusa Zmartwychwstałego, poświęcony nauczycielom i uczniom sławnego katolickiego Gimnazjum Świętego Macieja, którzy polegli w czasie I wojny światowej. Autorem monumentu jest Theodor von Gosen, autor popularnego Amora na Pegazie.

Drugi pomnik dopiero jest projektowany przez Ewę Rossano. Ma być poświęcony Angelusowi Silesiusowi, sławnemu śląskiemu poecie i mistykowi doby baroku, którego pochowano w kościele św. Macieja. Ma być podobny do statuetki nagrody literackiej Angelusa, której pani Rossano jest autorką. Ogród ma być gotowy przed 4 czerwca. W tym dniu przypada 190. rocznica wystawienia aktu fundacyjnego Biblioteki.

Jednak ogród w pełni będziemy mogli podziwiać dopiero za 2, 3 lata, kiedy to natura go w pełni ukształtuje.

TERESA TOMCZYK

